

Dokument nr. 8:33.

(1998-99)

Forslag fra stortingsrepresentant Karin Andersen om rett til dekning av nødvendige utgifter til hjelpemidler, skolemateriell og utgifter knyttet direkte til godkjent atføringsopplegg.

Til Stortinget.

Bakgrunn

Personer under atføring har rett til ulike stønader mens de deltar i aktive atføringstiltak. Slike stønader er regulert i forskrift om atføring av 30. september 1993. Enkelte stønader dekker de nødvendige utgiftene knyttet til det konkrete atføringstiltaket. Dette gjelder for eksempel stønad til skolepenger, fadder, daglige reiseutgifter og flytting. Andre utgifter ytes etter standardsatser. Dette gjelder stønad til skolebøker/skolemateriell og stønad til dekning av boutgifter til den som bor borte under atføringstiltaket.

Stønadene til bøker og materiell følger satsene i Statens lånekasse for utdanning og er for skoleåret 1998-99 satt til kr 5 000 for høgskoler/universitet og kr 2 500 for videregående skole. Ved noen få skoler godkjenner Statens lånekasse noe høyere beløp. For trygdede med funksjonshemming finnes unntak fra regelen.

Den som går på yrkesmessig atføring har av helsemessige grunner måttet skifte yrke. Helsemessige grunner vil derfor også begrense yrkesvalget i framtida, uten at det dermed er snakk om en funksjonshemming. Å finne et egnet yrke som lar seg forene med disse begrensningene blir derfor viktig.

I enkelte utdanningsløp er kostnadene større enn kr 5 000 som er standardbeløpet. Slike utdanningsløp blir godkjent som atføringsopplegg. Et eksempel på en slik utdanning er Grafisk design der skolen krever at elevene skaffer materiell og annet nødvendige utstyr til kr 8 000. Dette kan bety en uoverstigelig kostnad for personer med dårlig råd.

I flere tilfeller kan det være aktuelt å redusere slike utgifter med bruktkjøp og lån på bibliotek. Dette er ikke alltid verken mulig eller hensiktsmessig for den enkelte eller skolen.

Det er av stor viktighet både for den enkelte og for samfunnet at realistiske og gjennomførbare atfø-

ringsopplegg blir fullført og ikke stopper opp. Det er ofte en hard kamp for å komme seg videre etter en periode med sykdom eller skade, og motivasjon til å ta utdanning kan brytes ned av økonomiske hindre. En atføringssøker kan på denne måten sies å være i en annen og langt vanskeligere situasjon enn andre som tar utdanning for å bedre sine konkurransemuligheter på arbeidsmarkedet. Dette må regelverket ta høyde for.

Den store økningen i antall uføretrygdete og i sjukepengeutbetalingene må møtes på en aktiv og konstruktiv måte som fremmer kompetanseheving og motivering bl.a. hos personer på atføring. Det må være bedre med noe mer stønad til aktive atføringsopplegg, enn å risikere at vedkommende må gi opp og bli varig trygdet.

En endring som kan bidra til å øke muligheten for flere til å fullføre godkjent og påbegynt atføringsopplegg, vil være at staten dekket faktiske kostnader til det godkjente atføringsopplegget, eventuelt etter regning som er attestert av angjeldende skole. Dette vil ikke føre til store kostnader og vil ikke gjøre saksbehandling krevende med bruk av skjønn i og med at opplegget allerede er godkjent av atføringsmyndighetene.

Forslag

På denne bakgrunn fremmes følgende

f o r s l a g :

Stortinget ber Regjeringen endre forskrift av 30. september 1993 om atføringsstønad slik at utgifter til skolebøker og skolemateriell knyttet til godkjent atføringsopplegg, dekkes også når de overstiger gjeldende årssats i Statens lånekasse for utdanning.

22. februar 1999.